

ThaiNEC

Thailand Nature Education Center Newsletter Vol.1, No. 2: February-March 2008

ข่าวสารศูนย์ธรรมชาติศึกษาแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๒ ปีที่ ๑ กุมภาพันธ์-มีนาคม ๒๕๕๑

๑

บทบรรณาธิการ

ข่าวสารฉบับที่สองออกมალ่าช้า
 บรรณาธิการขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้
 เดียวครับ นับตั้งแต่ปลาย
 มกราคมเป็นต้นมา จะย่างเข้า
 เดือนเมษายนแล้วแล้ว
 ภารกิจในภาคสนามของคน
 เดินทางทำให้ผมติดอยู่ในป่า
 เป็นเวลาร่วมเดือน ได้ร่วมเรียนรู้
 กับนักวิจัยต่างประเทศท่านหนึ่ง
 ที่มาศึกษาแมลงในเมืองไทยใน
 ช่วงเวลาเพียงหนึ่งเดือน ผมขอ
 ตัดคำไว้ฉบับหน้า แล้วจะ
 นำมาเล่าผ่านบทความให้ได้
 อ่านกันครับ ส่วนเดือนนี้มี
 บทความจากอาสาสมัคร
 กิจกรรมที่เข้าไปทำงานร่วมกับ
 ชุมชนบ้านกองดินมาถ่ายทอด
 ประสบการณ์การเรียนรู้ร่วมกับ
 เด็ก ๆ บ้านกองดิน สนใจก็อ่าน
 กันต่อในเล่มครับ

ศรัทธาและมุ่งมั่น
 บรรณาธิการ

ThaiNEC ขอร่วมไว้อาลัยแด่สมเด็จพระพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรม
 หลวงนราธิวาสราชนครินทร์

ฟ้าร้องร่ำระล่ำไปในทั่วหล้า
 ว่าลาแล้วแก้วกัลยาประชาสยาม
 ขอพระองค์ทรงสถิตดุสิตคาม
 พระนามประทับไว้ในโลกา
 ...ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
 ข้าพระพุทธเจ้า เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครศูนย์
 ธรรมชาติศึกษาแห่งประเทศไทย
 (ที่มาภาพ : <http://my.dek-d.com/enjay/>)
 เรื่อง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทบรรณาธิการ	๑
ข่าวกิจกรรมศูนย์ธรรมชาติศึกษา	๒
บันทึกกิจกรรม	๔
ปฐมบทธรรมชาติศึกษาป่าชายเลนผ่านการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม	ตอนที่ ๑
แรงบันดาลใจจากธรรมชาติ	๗
บาดแผลแห่งภูเขา เทวา และเหล่าลิง	

จุดสารข่าว ThaiNEC เพื่อเผยแพร่ข่าวสาร และแลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างสมาชิกและอาสาสมัครของศูนย์ ฯ โดยมีหน่วยประสานงาน
 ณ เลขที่ ๑๕ ซ. พหลโยธิน ๔๓ ถ. พหลโยธิน ลาดยาว จตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทรติดต่อประสานงาน ๐๘๗-๑๖๒๘๓๐๕ ทุกเวลา
 e-mail: paksikorn@yahoo.com หรือ www.thai-nec.org

ข่าวกิจกรรมศูนย์ธรรมชาติศึกษา

๒๖-๒๗ มกราคม ๒๕๕๑ กิจกรรมธรรมชาติศึกษาป่าชายเลน บ้านกงดิน อ.แก่ง จ. ระยอง

เป็นครั้งแรกกับการสำรวจป่าชายเลนร่วมกับเด็ก ๆ โรงเรียนวัดกงดิน การสำรวจเป็นกิจกรรมศึกษารวมชาติแต่ในขณะเดียวกันวิทยากรก็ได้สอดแทรกความรู้เพิ่มเติมให้กับเด็ก ไปด้วย การจัดกิจกรรมครั้งนี้มีเป้าหมายเป็นเด็กชวชวชั้นเรียนรู้ที่สอง จัดเป็นกลุ่มเล็กประมาณ ๑๐ คน แต่เด็ก ๆ ก็มาร่วมกับเราแบบเกินคาด ผลการสำรวจทำให้เราได้เส้นทางศึกษารวมชาติและข้อมูลเบื้องต้นในเส้นทาง ซึ่งจะนำไปปรับกิจกรรมในครั้งต่อไป

๒๓-๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ สำรวจป่าเขาหินปูนวัดเขาถ้ำ บ้านกงดิน อ.แก่ง จ. ระยอง

สืบเนื่องจากกิจกรรมธรรมชาติศึกษาป่าชายเลนบ้านกงดิน จนทำให้อาสาสมัครวิชาการได้พบกับเขาหินปูนที่วัดเขาถ้ำ ซึ่งต้องขอบคุณเด็ก ๆ ที่พาพวกเขาได้เปิดห้องเรียนธรรมชาติห้องใหม่ การสำรวจเบื้องต้นเป็นการสำรวจพรรณไม้ พบพรรณไม้ที่น่าสนใจหลายชนิด ไม่เด่นที่ออกดอกสวยงามในเวลานี้เป็นดอกไม้ก ซึ่งอยู่ในระหว่างการจำแนกชนิด และยังมีอีกหลายชนิดที่ต้องทำการสำรวจต่อไป

๒๗-๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ สมาชิกอาสาสมัครวิชาการเป็นวิทยากรค่ายวิทยาศาสตร์โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย

นับเป็นเกียรติที่พวกเราได้มีโอกาสเป็นวิทยากรเผยแพร่ความรู้ด้านธรรมชาติวิทยาให้กับค่ายวิทยาศาสตร์ ระดับชั้น

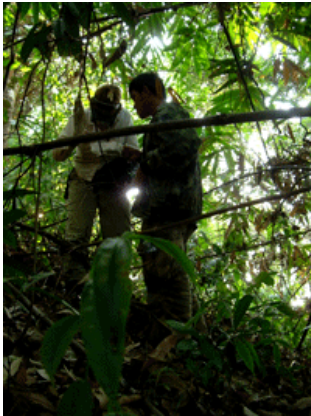
มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย ณ สีตารี่ สอร์ท จ. นครนายก ฐานความรู้ที่ได้รับให้สื่อความหมายวันแรกเป็นเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพ วันที่สองเป็นเรื่อง บทบาทแมลงผสมเกสรและการผสมพันธุ์กล้วยไม้โดยมนุษย์ แม้จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมจะมากจนเกินกำลังการสื่อความหมายของวิทยากรเรา แต่ก็เชื่อว่าก่อให้เกิดแรงบันดาลใจให้กับน้อง ๆ ในการจะเป็นนักวิทยาศาสตร์และนักธรรมชาติวิทยาในอนาคต

บันทึกกิจกรรม

๒-๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ ร่วมเดินทางสำรวจแมลงป่นใยในเชียงใหม่กับผู้เชี่ยวชาญจากมหาวิทยาลัย Santa Clara ประเทศสหรัฐอเมริกา

แมลงป่นใยเป็นแมลงที่มีคนรู้จักน้อยมาก โดยเฉพาะคนไทยทั่วไปแทบไม่รู้เลยว่าหน้าตาเป็นอย่างไร นับเป็นโอกาสที่ดีที่คุณ ประสิทธิ์ วงษ์พรม หนึ่งในสมาชิกอาสาสมัครวิชาการวิจัย ของ ThaiNEC ได้เข้าร่วมเรียนรู้แมลงกลุ่มนี้กับนิสิตปริญญาเอก ภาควิชาชีววิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมี Prof. Dr. Janice Edgerly-Rooks แห่ง Santa Clara University, California สหรัฐอเมริกา การเดินทางสำรวจครั้งนี้ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ประเทศไทยได้ข้อมูลใหม่ ๆ ของแมลงอันดับนี้มากขึ้น และอาจจะมีชนิดใหม่ของโลกด้วย

บอกข่าวชาวกิจกรรม

ขอเชิญร่วมกิจกรรมธรรมชาติศึกษาป่าชายเลนบ้านกองดิน ครั้งที่ ๒ ๑๔-๑๖ เมษายน ๒๕๕๑

ธรรมชาติศึกษาป่าชายเลนครั้งนี้มีกิจกรรมสำรวจป่าชายเลนร่วมกับปราชญ์ในชุมชนและเด็ก ๆ ในรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกัน ในเส้นทางศึกษาธรรมชาติเส้นเดิม จึงขอเชิญอาสาสมัครวิชาการวิจัยเข้าร่วมการเก็บข้อมูล และสมาชิกที่สนใจเข้าร่วมเรียนรู้กิจกรรมครั้งนี้

ThaiNEC Mini-Science Camp # 1

โครงการค่ายวิทยาศาสตร์ขนาดย่อม ปีที่ ๑ สำหรับเด็กและเยาวชน ณ. สวนกลางมหานคร (บางกระบือและบางน้ำผึ้ง)

ศูนย์ธรรมชาติศึกษาแห่งประเทศไทยจัดโครงการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ผ่านธรรมชาติและชุมชน โดยมีพื้นที่เป้าหมายในพื้นที่อนุรักษ์เกาะกระเปาะหมู่ ของอำเภอพระประแดง จ.สมุทรปราการ ซึ่งเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวและศึกษาธรรมชาติ เป็นปอดคนกรุง ๆ เช่น ปันจักรยาน ดูนก ชมตลาดน้ำ ดูหิ่งห้อย ชมสวนผลไม้ ในการจัดกิจกรรมครั้งนี้เพื่อให้เยาวชนได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับธรรมชาติที่อยู่ใกล้กรุงเทพฯมากที่สุด โดยผ่านกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ด้วยกระบวนการศึกษาธรรมชาติ และเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างกลมกลืนกับชุมชนและธรรมชาติ จึงจัดค่ายให้มีขนาดเล็กครั้งละ ประมาณ ๑๕-๒๐ คน เวลา ๒ วัน ๑ คืน ทุก ๆ เดือน คณะวิทยากรเป็นนักวิจัยด้านธรรมชาติวิทยา ด้านนก พันธุ์พืช จากคณะวนศาสตร์, ด้านแมลง จากภาควิชากีฏวิทยา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญการสอนการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ จากธรรมชาติ โดยคุณครูที่จบจากคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สนใจอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมและสมัครได้ที่ <http://www.thai-nec.org> หรือ โทร ๐๘๗-๑๖๒๘๓๐๕ (ตู : ผู้ประสานงานกิจกรรม)

บันทึกกิจกรรม

ปฐมบทธรรมชาติศึกษาป่าชายเลนผ่านการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม ตอนที่ ๑

โดย วารัตน์ ปัญญาพิสุทธิ์

Nature education at Ban Kongdin thought participatory learning on mangrove ecosystem

Vanarat PUNYAPISUTHI

หลังจากที่สำรวจพื้นที่และผ่านการตัดสินใจของอาสาสมัครของศูนย์ธรรมชาติศึกษาแห่งประเทศไทยแล้ว ดิฉันก็จัดการตารางนัดหมายคุณครูที่โรงเรียนวัดกอกดิน เพื่อติดต่อขออนุญาตผู้ปกครอง ขอเด็กเข้าร่วมกิจกรรม โดยมีเพื่อนครูสาวแสนสวยติดต่อประสานงานเป็นธุระให้เช่นเคย และพอถึงเช้าวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ กิจกรรมธรรมชาติศึกษาป่า

ชายเลนบ้านกอกดินก็เริ่มขึ้น

ตอนเข้ามาอากาศสดชื่น ดิฉันกับเพื่อนควบรถจักรยานยนต์มุ่งมาที่บ้านกอกดินตามจุดนัดหมาย ดิฉันลุ้นกับเพื่อนว่าจะมีเด็กมาหรือเปล่าหนอ อีกทั้งเพื่อนยังบอกอย่างหมดกำลังใจว่าจะมีเด็กมาสักกี่คนหรอก เพราะโรงเรียนที่เด็กน้อยอาจจะมาไม่มากอย่างที่เราคาดการไว้ แต่ดิฉันยังให้กำลังใจตนเองว่ามาเท่าไรก็ได้เนะ ขอให้มา เราขอไว้แค่ ๑๐ คนเองนะ น่าจะมาบ้างละ ถ้าคุณครูที่โรงเรียนแจ้งเด็ก ๆ ไว้แล้ว เรานัดเด็ก ๆ ไว้สองโมงครึ่ง ปรากฏว่าเด็ก ๆ มารอเราตั้งแต่หนึ่งโมงเศษ นี้

เป็นปรากฏการณ์ผิดความคาดหมาย ที่จริงเราไม่สายและเด็กมากเกินแต่เช้า เมื่อเรารวมตัวกันเสร็จนับแล้วเป็น ๑๗ ชีวิตที่จะออกสำรวจเรียนรู้ป่าชายเลนร่วมกัน เด็ก ๆ แต่งตัวเรียบร้อยกันแทบจะทุกคนเพราะคุณครูบอกว่าจะมีอาสาสมัครนักศึกษามาจากกรุงเทพฯ ๙ ต้องแต่งตัวให้ดี อย่ายให้อายเขา เด็กผู้ชายหลายคนใส่รองเท้าผ้าใบ ดึงถุงเท้าขึ้นจรดเข่า เขากางเกงออกนอกเสื้ออย่างเรียบร้อย พอดิฉันบอกว่าพวกเขาจะไปลุยเล่นเลนน้ำกัน หลายคนต้องวิ่งกลับบ้านไปเปลี่ยนชุดเตรียมพร้อมกลับมา

พวกเรานั่งล้อมวงคุยกันได้ร่มเงาหัวใหญ่อยู่กลางทุ่งโล่ง เงามไ้มเย็นสดชื่นเย็นทอดลงบนพื้นหญ้านุ่ม เป็นเหมือนพรมชั้นดี เข้าเช่นนี้ยังมีน้ำค้างบนใบหญ้าบาง ๆ ช่วยทำให้กันเรารู้สึกเย็นนิดหน่อย ดิฉันเริ่มจากให้ทุกคนแนะนำตัวให้ดิฉันรู้จัก เพราะมีเพียงดิฉันเท่านั้นที่เป็นคนแปลกหน้าสำหรับที่นี่ ดิฉันจดลักษณะนิสัย รูปร่างของเขาแต่ละคนในตอนแรกู้จักนี้ จนครบทุกคนจนทำให้ดิฉันได้ข้อมูลพวกเขามากขึ้น อย่างน้อยก็รู้ว่าจำนวนเด็กที่มาทั้งหมดมากกว่า ๑๕ % ของนักเรียนทั้งหมดในโรงเรียนวัดกอกดิน

บันทึกกิจกรรม

ในวัยเด็กของดิฉันการเล่นคือการเรียนรู้รู้อย่างหนึ่ง แต่คิดแล้วน่าจะเป็นทุกอย่างของวัยเด็ก และแน่นอนคะ กิจกรรมครั้งนี้คือการไปเดินเล่น เทียวชมป่าโดยมีเด็ก ๆ เป็นครู ดิฉันจะมาสอนจะเข้าใจว่าให้น้ำในคลองที่เขาคายอยู่ทุกวันได้อย่างไรละคะ พอแนะนำตัวเป็นที่เรียบร้อย ดิฉันตั้งคำถาม ๑ คำถามก่อนที่จะออกคำสั่ง ๑ คำสั่ง

“ให้ทุกคนเขียนพืช สัตว์ ในป่าชายเลนบ้านเราที่กินได้มาให้มากที่สุด ภายในเวลา ๕ นาทีนี้”

เมื่อเสร็จสิ้นการตอบคำถาม จากนั้นดิฉันก็ออกคำสั่ง

“อ้าว ได้เวลาพาพี่และครูเที่ยวป่าแล้ว พวกเธอจะต้องนำครูและพี่เที่ยว”

เด็กหญิงตัวสูงและเด็กชายตัวดำวิ่งนำหน้าดิฉันไปอย่างคุ่มเคยและลิงโลด เหมือนจะบอกว่าตามมาให้ทันนะคะ

เด็กทั้งกลุ่มวิ่งนำดิฉันและเพื่อนครูสาว ลัดเลาะผ่านเข้าสวนมังคุดแล้วทะลุออกมาสู่ทุ่งโล่ง เป็นทุ่งหญ้ากว้างสุดตา มีต้นเม่าไขปลายืนต้นเด่นเป็นที่พักพิงของของเหล่านกต่าง ๆ นกตะขาบทุ่งส่งเสียงร้อง “ ขาบ ๆ ๆ ๆ ” ติดตามด้วยเสียงนกจาบคาเล็กหลายตัว ซึ่งกำลังบินโฉบเฉี่ยวกินแมลงแล้วบินมาเกาะบนขนยอดเม่าไขปลาที่จริงแล้วสับดาหน้าพวกเราวางแผนสำรวจจนกันด้วย แต่ด้วยข้อจำกัดเรื่องเวลาและอุปสรรคน้อย เลยทำให้เราเก็บไว้เป็นกิจกรรมในคราวต่อไป ดิฉันเห็นท่าว่าเด็กน้อยจะลิงโลดเกินไป ทั้งระยะห่างมากไปแล้ว (อันที่จริงดิฉันวิ่งตามไม่ทันคะ เพราะหมดแรง) จึงตะโกนบอกไปว่า

“อย่าเพิ่งรีบไป พี่จะครูมีเรื่องเล่าให้ฟัง “ เด็กสองสามคนหยุดและตะโกนบอกต่อกันไป จนถึงทางเข้าป่าชายเลน พวกเขาถือให้ดิฉันและเพื่อนไปทัน

ทางเข้าป่าชายเลนเป็นทางเที่ยวของชาวบ้านใช้มานานเนิ่น จนเห็นเป็นร่องทางชัดเจน ดิฉันกล่าวคำสั่งเพียงเล็กน้อย

“เอาละ ทีนี้เราจะเดินเข้าป่าแล้ว อยากให้ทุกคนพาครูเข้าป่า และช่วยสอนครูหน่อยเออะอะไรบ้างกินได้ หน้าตามันเป็นอย่างไร เก็บมาให้ดูด้วยนะเดี๋ยวครูจะถ่ายรูป”

พอสิ้นคำสั่งจบ เด็ก ๆ แดกกระจายเข้าป่า ก้ม ๆ เงย มุด ๆ โผล่ เข้าดงป่าผาด จากนั้นได้ยินเสียงเรียก ให้ดิฉันตามไปถ่ายรูป บ้างก็นำมาให้ถ่ายรูปบ้าง บ้างก็เร่งให้ไปดู

ป่าผาดอายุพอของต้นไม้คงรุ่นราวคราวเดียวกับเด็ก ๆ สูงราวสองเมตร กำลั้งขึ้นทดแทนพื้นที่ที่เคยถูกเปิดโล่งเตรียมเป็นนาทุ่งเมื่อราวเกือบ ๑๕ ปีที่แล้ว ตอนนี้มีน้ำกร่อยขึ้นมาถึงดินเลนสีดำกำลั้งกลับมา มีเหล่าปูแสมช่วยพรวนดินให้เลนมีอากาศหายใจได้มากขึ้น บางครั้งก็มีปูดำตัวใหญ่ขุดเลนทำรูด้วย ส่วนต้นผาดก็กลายเป็นที่เกาะของเหล่าหอย โดยเฉพาะหอยจ๊อบแจง เวลานั้นขึ้นเป็นเวลาเก็บหอยของชาวบ้านกองดิน

บันทึกกิจกรรม

เด็ก ๆ ยังตื่นเต้นกับการนำเที่ยวและสนุกกับการค้นหาสิ่งที่เขาค้นเคยอย่างไม่เบื่อหน่าย เด็กตัวเล็กสุดเรียนอยู่ ป. ๓ ไม่ค่อยได้เข้าป่าแบบนี้ก็อยากรู้อยากเห็นสิ่งที่พี่ ๆ นำมาแสดงให้ดิฉันดู ฉันทบมองเห็นความภูมิใจของเด็ก ๆ เมื่อเขาได้เล่าในสิ่งที่เขารู้และค้นเคยให้ดิฉันฟัง มันเป็นการถ่ายทอดที่วิเศษไว้การชวนอย่างง่ายกว่าการเล่าเรื่องที่หน้าชั้นเรียนในห้องสี่เหลี่ยมแคบ ๆ นั่น เป็นไหนไหน

หากดินและโคลน น้ำและคลองเป็นสนามเด็กเล่นเด็กชั้นใด ป่าชายเลนและคลองก็เสมือนเป็นโรงเรียนชั้นนั้น ขึ้นอยู่กับว่าเราจะแทรกเนื้อหากการเรียนรู้ตามที่ประเทศนี้กำหนด ให้สอดคล้องกับวิถีของเขาอย่างไร แต่บ่อยครั้งที่โรงเรียนในระบบดึงเขาออกไปจากห้องเรียนที่แท้จริงในชีวิตมาจำกัดในห้องแคบ ๆ แล้วสมมติให้เป็นห้องเรียน ห้องสี่เหลี่ยมขาดทั้งชีวิต แรงบันดาลใจ และไร้ซึ่งจินตนาการ สิ่งเหล่านี้แหละที่บั่นทอนการเรียนรู้ **นี่ไม่รวมนางยักษ์ประจำชั้นอีกนะ !!! จบไว้ก่อนนะคะ พบกันฉบับหน้ามีมาเล่าต่อคะ**

ThaiNEC Mini-Science Camp # 1

โครงการค่ายวิทยาศาสตร์ขนาดย่อม ปีที่ ๑

ณ ต. บางน้ำผึ้ง อ. พระประแดง จ. สมุทรปราการ

ค่ายวิทยาศาสตร์ขนาดย่อมรับเยาวชนเข้าร่วมกิจกรรม เรียนรู้วิทยาศาสตร์จากธรรมชาติและชุมชน โดยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย ระยะเวลา ๒วัน ๑ คืน ในช่วงวันหยุดเสาร์และอาทิตย์ เข้าวันเสาร์เดินทางไปถึงเกาะกระเพาะหมู ที่คลองสเดย์ บางน้ำผึ้ง เข้าที่พัก จากนั้นแนะนำพื้นที่และกิจกรรมแบบง่าย ๆ ตอนบ่ายชมสวนและเรียนรู้สิ่งมีชีวิตในสวน ตั้งแต่พืชจนถึงสัตว์ ตอนค่ำหลังอาหารลงเรือดูหิ่งห้อยที่คลองบางกระสอบ ตื่นเช้าวันอาทิตย์ดูนกในสวนศรีนครเขื่อนขันธ์ (สวนบางกระเจ้า) และกิจกรรมสำรวจสิ่งมีชีวิตในสวน เรียนรู้กระบวนการอนุรักษ์ จากนั้นมาเที่ยวชมตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง เรียนรู้การใช้ประโยชน์จากธรรมชาติและการอนุรักษ์ โดยชุมชน

ทุกกิจกรรมจัดให้เหมาะสมกับทุกระดับช่วงสาระเรียนรู้ เน้นการบูรณาการทุกแขนงวิชาไปด้วยกัน มุ่งให้เห็นการอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับธรรมชาติอย่างยั่งยืน

คณะวิทยากรเป็นนักวิจัยด้านธรรมชาติวิทยา ด้านนก พันธุ์พืช จากคณะวนศาสตร์ , ด้านแมลง จากภาควิชาชีววิทยา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และผู้เชี่ยวชาญการสอนการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ จากธรรมชาติ โดยคุณครูที่จบจากคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้ปกครองและเยาวชนที่สนใจสามารถสมัครและขอรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ฝ่ายกิจกรรม โทร ๐๘๗-๑๖๒๘๓๐๕ หรือ e-mail : p_wongprom@hotmail.com (ประสิทธิ์)

แรงบันดาลใจจากธรรมชาติ

บาดแผลแห่งภูเขา เทวา และเหล่าลิง

โดย วนกรวี '๖๐

เด็กน้อยหลายคนบางคนวิ่ง บางคนเดิน คนวิ่งนำหน้าไปถึงตีนเขาลูกหน้าแล้ว คนเดินช้ายังคงคอยคุณครูอยู่อย่าง
ไม่เร่งรีบ เขาลูกหน้าขาดถูกระเบิดจนเกิดบาดแผลที่ไร้เลือด สีขาวซีด
สะท้อนแสงจนปวดใจ เสียงระเบิดกระตุ้นหัวใจให้สะดุ้ง ตกย้ำในรอย
แผลนั้น

เคยยืนยงคงอยู่คู่กับป่า
บาดเอาหินดินปูนเหลือฝุ่นเือ
มีเพียงบาดแผลที่แลไว้
เป็นแผลบาปสาปไว้ให้คนชม
เสียงระเบิดเกิดตระหนกให้ออกสัน
เหล่าวานรก่อนเคยอยู่คู่ไพร

บัดนี้มาถูกโค่นโดนกันหาย
ไม่เหลือไม้ไม่เหลือป่าให้นำชม
สะท้อนใจให้นึกชื่นชม
สะท้อนปมแผลเป็นใครเห็นใจ
ภูเขาสะท้อนแผ่นดินไหว
ก็จากไปไร้ที่พึ่งอิงกายา

ทันทีที่เข้าไปถึงอาณาเขตวัด ซึ่งได้ชื่อว่าเขต
อภัยทาน และวัดอาจจะเป็นที่สงบสำหรับผู้ถือศีล แต่ป่า
รอบๆ วัดและเหล่าลิงแสมมากมายที่อยู่ตรงหน้าฝูงใหญ่
นั่นคือห้องเรียนสำหรับผม สภาพวัดตั้งอยู่บนเขาหินปูน
สิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่มากมายหลายแบบ สร้างเป็น
โครงข่ายบนเขาหินปูน แบบไม่เสร็จเรียบร้อย ผมคาดเดา
เอาไว้ว่าจะเกิดจากพองสบู่แตกเมื่อสิบปีที่ผ่านมา ถัด
ออกไปจากวัดเป็นเขาหินปูนอีกลูกหนึ่งซึ่งอยู่ในแนวเทือก
เดียวกันนี้ ถูกระเบิดกลายเป็นหิน และปูนไปจนเกือบหมด

เสียงระเบิดหินยังดังก้องอยู่ทุกเมื่อเช้าวาน แม้แต่เสียงหนึ่งของเขาถ้ำที่วัดตั้งอยู่ก็มียังถูกระเบิดไปเสียแล้ว แม้จะไม่ระเบิด
ต่ออีกแต่ทิ้งไว้ให้เป็นรอยแผลของภูเขาอยู่อีกนาน

ระเบิดหินผสมดินและปูนทราย
หวังอัญเชิญองค์อินทร์เหล่าเทวา
ยินแต่เสียงระเบิดตะเพิดไล่
ต่างหนีไกลไปห่างจากอาราม
เหล่าวานรก็หวาดกลัวจนตัวสัน
ขออ้อนวอน มนุษย์ หยุดทำลาย

แบกขึ้นสร้างถวายเป็นศาสนา
มาสิ่งสถิตอยู่คู่ภูผางาม
เหล่าเทวาน้อยใหญ่ได้เซ็ดขาม
ทุกสิ่งขรยั้งร้อนอยู่ไม่รู้วาย
เมื่อเทวาอาสัญหลบหนีหาย
เหลือป่าไว้ให้เหล่าลิงได้พึ่งกาย

เด็ก ๆ นำพวกเราอาสาสมัครขึ้นไปถึงจุดสูงสุดของภูเขาแต่ไม่ใช่สันเขา หากแต่เป็นลานของอุโบสถที่ยังสร้างไม่
เสร็จ ทิ้งไว้เป็นซากที่ไม่กลมกลืนกับป่าเขาหินปูน ระหว่างทางกว่าจะขึ้นถึงยอดต้องฝ่าฟันผ่านฝูงวานรพอมไปหลายด่าน

แรงบันดาลใจจากธรรมชาติ

กลิ่นของอุจจาระสิ่งอบอวน มันเรียกราดไว้ทุกที่ สิ่งก่อสร้างที่สร้างไม่เสร็จถูกเหล่าลิงแสมยึดเป็นที่พักผ่อนและสุขาในเวลาเดียวกัน สิ่งที่มีมากเช่นนี้เกิดจากคนเพียงเหตุผลเดียวเท่านั้น

ผมเดินตามเด็ก ๆ กลุ่มสุดท้ายลงจนถึงบันไดลิบชั้นสุดท้าย สวนทางกับซีเม้าสามคน ผมพาเด็กหลักห่างก่อนจะสวนลงมา เสียงคนเมามากที่สุดไอ้อวดตัวเอง

“สมัยก่อนกูแบกปูนทรายขึ้นไปสร้างไว้บนยอดเขา ”

ไอ้ คงได้บุญเยอะสินะ “ ข้าพเจ้านึกชื่นชมเขาในใจ ”

แล้วเขาก็พูดต่อ “ ครั้งนั้นนะค่าแรงแหม่ถูกซิบหาย วันละหกสิบบ้าบาท ”

ข้าพเจ้ามิวายตอบกลับในใจ “ มิน่า มิน่าถึงได้บุญมาแค่นี้ ”

การเดินทางตามเด็ก ๆ วันแรกและครั้งแรกของผมนำมาสู่การตั้งคำถามและก่อให้เกิดแรงบันดาลใจหลายเรื่อง เริ่มตั้งแต่ลิบผู้้นที่มีมากกว่า ๑๐๐ ตัว ระบบนิเวศเขาหินปูนลูกสุดท้ายแห่งกองดิน ห้องเรียนแห่งใหม่สำหรับเด็ก ๆ ชุมชนและผมเอง อีกมากมาย

.....ติดตามตอนต่อไปครับ.....

-----ตัดตามรอยประ-----

สมัครสมาชิกและรับข่าวสาร

ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะสมัครสมาชิกข่าวสาร ThaiNEC
 กรุณาจัดส่งมาตามที่อยู่นี้ (ระบุที่อยู่เพื่อส่งทางไปรษณีย์)

 หรือทางอีเมลล์.....(รับข่าวสารทางอีเมลล์ฟรี)
 ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้ส่งเงินค่าฝากส่งผ่าน ตัวแลกเงิน ธนาณัติ โอนเงินผ่าน ธนาคารกรุงไทย สาขาซอยออยงค์การเกษตรกรรม
 บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๐๗๒-๑๐๓๑๘๔๖ จำนวน ๑๐๐ บาท เรียบร้อยแล้ว